

[Indenrigsministeren.]

og andre ydre Paavirkninger, men det maa fremhæves, at Husenes Værdi er afhængig af Udførelsen af selve Elementerne og staar og falder med Beskaffenheden af den Puds, der anvendes til Husenes udvendige Beklædning. Hertil kommer, at der maa lægges Vægt paa en meget effektiv Vedligeholdelse af de færdige Huse. Et omhyggeligt Tilsyn saavel med Opførelse som med de færdige Huse er derfor af afgørende Betydning. Endnu er vel Elementbyggeriet ikke billigere end det almindelige Byggeri, men Udvidelse af Produktionen vil formentlig kunne bane Vejen for en saadan Standardisering og Rationalisering, at Besparelser kan opnaas. Afgørende er imidlertid, at det ved de fleste af de nu kendte Elementhuskonstruktioner vil være muligt at opnaa betydelige Besparelser paa visse særlig knappe Materialer, idet Elementhusenes Materialeforbrug i flere Henseender ikke kolliderer med det normale Byggeris Behov. Besparelsen gælder naturligvis i første Række Mursten, men ogsaa Træforbruget kan reduceres væsentligt. Anvender man f. Eks. en Byggeform uden Træskelet og med Tagkonstruktionen udført af Elementer, vil Træforbruget kunne reduceres saa stærkt, at det kommer ned under Forbruget ved Etagebyggeri og omtrent ned paa Halvdelen af Forbruget ved traditionelt Parcelbyggeri.

Den Grundtanke, der har ligget bag det foreliggende Lovforslag, har været, at man vilde skabe en Finansieringsform, der ikke stiller Elementhusbyggeri ringere i driftsmæssig Henseende end normalt Byggeri, og man har anset det mest hensigtsmæssigt at realisere denne Tanke ved, at Staten overtager den væsentligste Del af Finansieringen, saaledes at man undgaar Optagelse af Kredit- og Hypotekforeningslaan.

Statens Støtte forudsætter en noget større kommunal Medvirken end normalt, idet man dels har regnet med halv kommunal Garanti for hele Finansieringen og endvidere i det kommunale og sociale Byggeri har regnet med en direkte kommunal Indsats paa 7—10 pCt.

Laanene tænkes ydet til en aarlig Rente af $2\frac{1}{4}$ pCt., og Afdragstiden skal normalt være afgrænset saaledes, at Laanene er tilbagebetalt, inden Byggetilladelsen udløber, det vil sige normalt 40 Aar.

For kommunalt eller socialt Byggeri er der dog foreslaaet den Særregel, at Afdragstiden kan udstrækkes ud over Byggetilladelsens Tidsfrist, hvis dette er nødvendigt for at holde Lejen nede. Dette kan dog kun ske efter Indstilling af Kom-

munen og kun paa Betingelse af, at Kommunen enten forpligter sig til at overtage Pantet mod at tilsvare fremtidige Ydelser af Laanene eller til at overtage det efter Vurdering, idet Kommunen i sidstnævnte Fald bør tilsvare Statskassen Halvdelen af den udækkede Del af Statslaanet.

Det er min Opfattelse, at det med den foreslaaede Støtteordning, der naturligvis i nogen Grad maa være af forsøgsmæssig og midlertidig Karakter, vil være muligt at fremme et Elementhusbyggeri, som vil kunne betyde et væsentligt Supplement til det ordinære Byggeri, og at man derved vil være i Stand til at hjælpe mange Kommuner over en akut Vanskelighed med Hensyn til Boligsituationen.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal endvidere tillade mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lovgivningen om personlig Skat til Kommunen. (Børnefradrag, Fradrag for Hustrus Indkomst ved selvstændig Virksomhed).*

Forslaget vedrører Spørgsmaalet om Fradrag for Børn under 15 Aar og for Hustruers Indkomst ved selvstændig Virksomhed, og Spørgsmaalet om disse skattefri Fradrag vil jo være det høje Ting bekendt fra Behandlingen af Lovene af 30. Marts 1946 og 21. og 30. December s. A. om de tilsvarende Fradrag ved Beregningen af Statskatter og fælleskommunale Skatter samt ved Beregningen af de kommunale Skatter i de tre Hovedstadskommuner.

Medens det særlige Fradrag for Hustruers selvstændige Indkomst i øvrigt er nyt inden for den kommunale Beskatning, bortset fra de tre Hovedstadskommuner, har Børnefradraget jo været kendt gennem længere Tid. Ved Lov Nr. 64 af 1. Marts 1943 fastsattes de Børnefradrag, som foretages inden Beregningen af Kommuneskatten, til 200 Kr. for hvert Barn, idet de dog kunde forhøjes i Landkommuner til 300 Kr. for de 2 første Børn og til 400 Kr. for hvert af de øvrige, i Købstadkommuner og Landkommuner med bymæssig Bebyggelse med over 1000 Indbyggere til 350 Kr., 400 Kr. og 500 Kr. for henholdsvis det første, det andet og hvert af de efterfølgende Børn. Disse Beløb kunde dog forhøjes med Indenrigsministerens Samtykke.

Ved Lovene af 30. Marts 1946 og 21. December samme Aar er Statsskattelovens Børnefradragssatser midlertidigt forhøjet til 450, 500 og 600 Kr. i Købstadkommunerne og i Landkommuner med bymæssig Bebyg-